

TRUOJNI ODGOVOR.

Pohorska narodna pripovedka. — Zapisal L. Vrhovski.

Nù bárt je biu 'ni bôgi paur, kákošnih je še zēj dosti po svieti. Sremók je biu doužen na vsieh krojih, tudi štibro ni do-fúlgav plačúvat. Nù bart nù jutru pride h' jému gršinski birič, ga fádrat za štibro. Pavra pa glih tej dâma ni bôlo, tudi go-spodénje kar, nù pa te vjęči čjire. Samo 'ni sremáčki puob je biu dâma. Tistiga bára birič: „Kě pa su áča?“ „Áča su nesli v mlin za ti lónski kruh.“ „Kě pa su môtí?“ „Môtí dielaju v lesu jôsnu, dâma pa lópu.“ „Kě pa je sestra?“ „Tista pa je tam v uni koči, ku 'mô joak za ti lónski smieh.“ Birič ne bára nič več, gre duomo, 'nu pa vse gu-spuodu povie.

Guspuod, vás žěvčen, čie tistiga sre-móka videt, nu pa da mu tiste bisiede vse razloži. Póšle pójga. Ka sremók pride, ga

nerprě bára: „Kô su áča nesli v mlin za ti lónski kruh?“ „Nič druga tistu ne pomiení, ku da lóni smu mó'li na pusódu vzet krušnu, letus bumu ju še le várnili, ku smu zmlôtili. Tistu su nesli v mlin.“ „Kà pa tej môtí, da dielaju v lesu jôsnu, dâma pa lópu?“ „Nù metleje su šli dubivlat v lies, kě su tiste veje zriedili, je bol jôsnu, ku boju pa dâma pomietali, bûde pa lópu po tlieh.“ „Kà' pa tej sestra, ku se joače za ti lónski smieh?“ „Tak je lejte bôlo. Lóni je mjela zmirum svôte, se je smejóla nu — nor'la, letus pa je astola sôma z 'nem môlim utrákum. Nima včósi kaj jest, tej se pa lahku joače.“

Ku je guspuod vse tito slišau, je šinkau tistemu pauru vsu štibru, puobu pa je dau še ni zlat nauarh.

SOLDINOVI PIJANCI.

Pesem Jurija Vodovnika. — Zapisal L. Vrhovski. 1)

Ste čuli moji znanci,
kaj v Skomri se godi?
Soldinovi pijanci
so stradali kak psi.

Ni b'lo mesa, ni b'lo kruha,
ni b'lo že več klobas,
da je lačnega trebuha
'jim že vstajal slednji las.

O polnoči je bilo,
zakuril je oštir.
Grenko se je kadilo,
se kuhal je krompir

Devet oseb je bilo,
ko jih pokliče jest.
Pa kaj se je storilo . . .
krompirjev samo šest. —

V oblicah so ga jedli,
so stali vsi pred njim.
Pa vsi so že dol sedli,
da b' siti b'li za njim.

1) To popevko sem slišal še kot majhen dečko. Izpričuje mi, da je rajni Jurij kot tkavec večkrat zašel po delu na severno stran Pohorja. Tudi sem slišal, kako so se stari ljudje pogosto o njem menili. Tudi svatoval je tukaj. To vé povedati ženkica, sedaj že čez 85 let stara.

Pis.